

[Erik Jacobsen.]

krigsforsikringen for danske skibe en garantikapital på 80 mill. kr., hvoraf staten tegnede sig for halvdelen og rederierne for 30 mill. kr., pålignet i forhold til skibenes forsikringsværdi, medens 5 mill. kr. blev tegnet af danske forsikringsselskaber og 5 mill. kr. af en række større banker med nationalbanken i spidsen.

Da begivenhederne den 9. april 1940 indtrådte, standsede instituttet sine betalinger som følge af den uoverskuelige risiko, der gjorde det umuligt at overse, om instituttet ville være solvent. Der blev derefter ved lov nr. 211 af 29. april 1940 oprettet en ny afdeling af instituttet med ubegrænset statsgaranti til overtagelse af forsikringen for skibe, der sejlede i den af de danske rederier kontrollerede hjemmefart. Den gamle afdelings ansvar, der ved lov nr. 38 af 3. februar 1941 blev udvidet til at omfatte den øvrige del af den danske handelsflåde, betingede, at afdelingens garantikapital blev forhøjet med 30 mill. kr. til 110 mill. kr., hvoraf staten tegnede de 20 mill. kr., medens 10 mill. kr. blev pålignet rederierhvervet. Den højtærede minister for handel, industri og søfart har i sin skriftlige fremsættelse af lovforslaget oplyst, at den nye afdeling i øjeblikket har et overskud på 8—9 mill. kr., og ministeren har ligeledes redegjort for den gamle afdelings stilling, om hvilken det oplyses, at der skønsmæssigt er tabt 55 mill. kr. af den oprindelige garantikapital på 110 mill. kr. Om den gamle afdelings økonomiske stilling er det nu muligt at skønne, og da det ikke kan være rimeligt, at staten fortsat alene og ubegrænset skal hæfte for danske skibes krigsrisiko, har de overvejelser, der har fundet sted mellem de interesserede parter, bundfældet sig i det forelagte lovforslag, der i § 2 ophæver den ved lov nr. 211 af 29. april 1940 oprettede nye afdeling indenfor krigsforsikringen for danske skibe, der sammen med det nævnte overskud overføres til den øvrige del af instituttet, som fra og med den 1. april 1949 genoptager sin virksomhed.

I § 3 foreslås den tidligere omtalte garantikapital på 110 mill. kr. nedskrevet med 55 mill. kr., svarende til de på garantikapitalen til dækning af tab indkaldte beløb, hvorefter den resterende garantikapital forhøjes med 50 pct. til 82,5 mill. kr., hvoraf staten tegner de 15 mill. kr. og forsikringsselskaberne og bankerne hver 1,4 mill. kr., medens 10 mill. kr. fordeles på rederierhvervet efter de i loven angivne regler. Lovforslagets hovedhensigt er at bringe krigsforsikringen for danske skibe tilbage til dens

oprindelige form, således som angivet i lov nr. 183 af 4. maj 1939, som det desværre fortsat er nødvendigt at opretholde endnu nogle år. Da såvel rederierhvervet som de øvrige garantier har tiltrådt reorganisationsplanen, om hvis enkeltheder jeg henviser til de bemærkninger, der medfølger lovforslaget, og den meget udførlige redegørelse, den højtærede minister for handel, industri og søfart har givet i sin skriftlige fremsættelse af lovforslaget, kan jeg tilsige mit partis velvillige stilling til dette lovforslag, der med de deri angivne ændringer forlænger loven til udgangen af året 1951, til hvilken tid der forhåbentlig er skabt en mere forsonlig og fredelig verden, så krigslovene derved overflødiggøres. Da jeg erfarer, at man fra anden side ønsker lovforslaget behandlet i et udvalg, skal jeg ved overgangen til anden behandling tillade mig at stille forslag herom. Iøvrigt anbefaler jeg lovforslaget til vedtagelse.

Om det andet lovforslag vil jeg gerne have lov til at gøre nogle enkelte bemærkninger. Da lovforslaget om forlængelse af lov nr. 184 af 5. maj 1939 om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs blev forelagt her i det høje ting i slutningen af forrige år, gik lovforslaget ud på en forlængelse af loven i et år indtil udgangen af 1949. Under sagens behandling i det nedsatte udvalg blev der udtalt ønsker om, at loven foreløbig kun skulle forlænges i tre måneder indtil udgangen af marts måned 1949. Et ændringsforslag herom blev fremsat og tiltrådt af ministeren af handel, industri og søfart og derefter vedtaget. Begrundelsen for ønsket om lovens kortere varighed var den, at loven om danske skibes forsikring mod krigsfare udløb den 1. april 1949, hvor man mente, at denne lov burde have samme udløbstid.

Men yderligere ønskede udvalget undersøgt, om det var muligt at lade de private forsikringsselskaber overtage krigsforsikringen af varer og fragt til søs. Denne undersøgelse har nu fundet sted, og i det svar, som Foreningen af danske Søassurandører har ladet tilgå Assurandør-Societetet på dets forespørgsel herom, siges der med al tydelighed, at de private danske søforsikringsselskaber ikke vil være i stand til at overtage dækningen af krigsrisiko for varer til søs under henvisning til krigsskaders ofte katastrofale karakter og de meget betydelige værdier, det kan dreje sig om for det enkelte skibs ladning, i særdeleshed når muligheden for international genforsikring yderligere bringer vanskeligheder, der dårligt lader sig løse. Efter at man således fra de private